

สังมณฑลอุดรธานี
www.udondiocese.org

วันอาทิตย์ สัปดาห์ที่ 24 เทศกาลธรรมดา ปี B

(วันที่ 16 กันยายน ค.ศ. 2018)

พี่น้องที่รัก พอมั่นใจว่าเราทุกคนเคารพ รัก และเทิดทูนนักบุญเปโตร ผู้เป็นหัวหน้าบรรดาอัครสาวกและพระสันตะปาปาองค์แรก แม้ว่าท่านเป็นนักบุญผู้ยิ่งใหญ่และอยู่ในใจของคริสตชนทุกยุคทุกสมัย แต่ในฐานะมนุษย์คนหนึ่งท่านมีหลายอย่างที่คล้ายกับเรา แนนอน เราประทับใจในความรักและความจงรักภักดีที่ท่านมีต่อพระเยซูเจ้า พร้อมทั้งความปรารถนาที่จะติดตามพระองค์อย่างจริงจัง แต่ในเวลาเดียวกันเราสามารถมองเห็นความขัดแย้งที่เกิดขึ้นในใจของท่านระหว่างความพยายามที่จะเข้าใจสิ่งต่างๆ ตามพระประสงค์ของพระเจ้าและสัญชาตญาณตามธรรมชาติของมนุษย์ที่ดึงท่านไปทางอื่น

ในพระวรสารวันนี้นักบุญมาระโกเล่าให้เราฟังว่าพระเยซูเจ้าและบรรดาศิษย์กำลังเสด็จไปตามหมู่บ้านต่างๆ ในบริเวณเมืองซีซารียาแห่งฟิลิป ซึ่งอยู่ทางภาคเหนือของอิสราเอล ก่อนหน้านี้พระเยซูเจ้าทรงเทศน์สอนอย่างผู้มีอำนาจและกระทำการอัศจรรย์มากมาย พระองค์ทรงรักษาคนเจ็บป่วยและขับไล่ปีศาจออกจากบุคคลที่มันสิงอยู่ ในสายตาของประชาชนและบรรดาศิษย์ พระองค์ทรงเป็นเสมือนนักเทศน์และหมอผู้ยิ่งใหญ่ พระองค์ทรงเลือกศิษย์จำนวนหนึ่งให้มาอยู่ใกล้ชิดเพื่อรับการอบรมจากพระองค์เป็นพิเศษ ต่อมาพระองค์ทรงแต่งตั้งพวกเขาให้เป็นอัครสาวก นักบุญเปโตรเป็นหนึ่งในจำนวนนี้ด้วย ด้วยเหตุนี้ ท่านจึงได้ฟังการเทศน์ของพระเยซูเจ้าอย่างใกล้ชิด เป็นประจักษ์พยานถึงความรักและพระเมตตาที่พระองค์ทรงมีต่อคนเป็นทุกข์เดือดร้อนและสังคมรังเกียจ อยู่ในเหตุการณ์เมื่อพระองค์ทรงทำให้ลมพายุและท้องทะเลสงบ และปลุกบุตรสาวของหัวหน้าศาลาธรรมให้คืนชีพ ดังนั้น เมื่อพระเยซูเจ้าทรงถามบรรดาศิษย์ว่า **“พวกท่านเล่าว่าเราเป็นใคร?”** (มก 8:29) ท่านจึงตอบด้วยความมั่นใจว่า **“พระองค์คือพระคริสตเจ้า”** (มก 8:29) ท่านเชื่อมั่นว่าพระเยซูเจ้าทรงเป็นพระเมสสิยาห์ผู้ซึ่งชาวอิสราเอลรอคอยเป็นเวลานานแสนนาน อย่างไรก็ตาม ดูเหมือนว่าท่านยังไม่เข้าใจวิถีทางการเป็นพระเมสสิยาห์ของพระองค์และยังไม่พร้อมที่จะเผชิญหน้ากับความจริงประการนี้

นับตั้งแต่พระเยซูเจ้าได้ทรงเริ่มภารกิจแห่งการไถ่กู้อย่างเปิดเผยจนกระทั่งถึงช่วงเวลาที่นักบุญเปโตรประกาศความเชื่อของท่าน พระองค์ได้ทรงเผยแสดงตนเองผ่านทาง การเทศน์สอนและอัศจรรย์ต่างๆ เวลาที่พระองค์ทรงพูดกับผู้ที่ต้องการติดตามพระองค์อย่างตรงๆ และชัดเจนว่าวิถีทางการเป็นพระเมสสิยาห์ของพระองค์เป็นวิถีทางแห่งกางเขนหรือวิถีทางแห่งความทุกข์ทรมาน ด้วยความนบนอบต่อพระประสงค์ของพระบิดา พระองค์จะทรงมอบชีวิตทั้งครบเพื่อเป็นสินไถ่สำหรับมวลมนุษย์ **“บุตรแห่งมนุษย์จะต้องรับการทรมานอย่างมาก จะถูกบรรดาผู้อาชุโลสุ มหาสมณะ และธรรมอาจารย์**

ปฏิเสธไม่ยอมรับและจะถูกประหารชีวิต” (มก 8:31) นักบุญเปโตรรับไม่ได้และทูลคัดค้านคำทำนายที่น่าสะทือนใจนี้ แต่พระเยซูเจ้ายังทรงยืนยันสิ่งที่กำลังจะเกิดขึ้นกับพระองค์ดังกล่าว และเพื่อชี้ให้เห็นถึงความสำคัญของเรื่องนี้สำหรับทุกคนที่ต้องการติดตามพระองค์ พระองค์จึงตรัสกับประชาชนและศิษย์ทุกคนอย่างเปิดเผยว่า “ถ้าผู้ใดอยากติดตามเรา ก็ให้เขาเลิกนึกถึงตนเอง ให้แบกไม้กางเขนของตน และติดตามเรา ผู้ใดใคร่รักษาชีวิตของตนให้รอดพ้น จะต้องสูญเสียชีวิตนั้น แต่ถ้าผู้ใดเสียชีวิตของตนเพราะเราและเพราะข่าวดี ก็จะช่วยชีวิตได้” (มก 8:34-35) วิถีทางของพระคริสตเจ้าหรือพระเมสสิยาห์เป็นวิถีทางแห่งกางเขนที่เรียกร้องการตัดสินใจและความต้องการของตนเอง เพื่อจะได้มีช่องว่างในหัวใจและคิดถึงคนอื่นมากขึ้น แน่นนอน วิถีทางนี้เป็นวิถีทางของทุกคนที่ต้องการติดตามพระองค์เช่นกัน

เมื่อนักบุญเปโตรและศิษย์คนอื่นๆ ได้ยินพระเยซูเจ้าทรงเรียกร้องพวกเขาให้เลิกนึกถึงตนเอง และพร้อมที่จะเสียสละชีวิตของตนเพื่อพระองค์และข่าวดีแห่งความรอดพ้นที่พระองค์ทรงประกาศ พวกเขาทราบดีว่ารู้สึกคับข้องใจไม่น้อย พระสังฆราชท่านหนึ่งเล่าเรื่องตลกให้ฟังว่า ชายคนหนึ่งพลัดตกหน้าผา แต่โชคดีที่เขาสามารถคว้ากิ่งไม้ไว้ทัน เลยทำให้เขาห้อยอยู่ระหว่างท้องฟ้าและเหวลึกด้วยมือข้างเดียว เขาร้องขอความช่วยเหลืออย่างสุดกำลัง ทันใดนั้นมีเสียงดังมาจากด้านบนว่า “**นี่พระเจ้านะ เราจะช่วยท่าน ปล่อยมือซิ**” หลังจากคิดและขังใจสักครู่หนึ่ง ชายคนนั้นเลยร้องขึ้นไปอีกว่า “**นอกจากพระเจ้าแล้ว มีใครอยู่ข้างบนอีกไหม?**” บ่อยครั้งเราอาจเคยได้ยินคนอื่นพูดหรือคิดเอาเองว่าวิถีทางของพระเจ้าใช้ไม่ได้หรือไม่เหมาะสมกับสถานการณ์ที่เราากำลังเผชิญอยู่

การเป็นศิษย์ของพระเยซูเจ้าเป็นกระบวนการแห่งการกลับใจอย่างต่อเนื่องและต้องใช้เวลาเพื่อเข้าใจพลังหรืออำนาจของการสละตนเองและการรับใช้ เราต้องพร้อมที่จะปล่อยหรือตัดสละสิ่งที่โลกนิยมชมชอบและเห็นว่าควรปฏิบัติ เราต้องวางใจในพระเจ้ามากกว่าวางใจในตนเองและสิ่งของต่างๆ ในโลกนี้ แล้วเราสามารถทำสิ่งนี้ได้อย่างไร? ทำเหมือนที่นักบุญเปโตรได้ทำ นั่นคือ ให้ความ เปิดใจรับ และพยายามทำความเข้าใจคำสั่งสอนของพระเยซูเจ้ามากขึ้นเรื่อยๆ

ดังที่เราทราบ นักบุญเปโตรไม่เคยหยุดที่จะติดตามพระเยซูเจ้า แม้เมื่อท่านผิดพลาดด้วยการปฏิเสธพระองค์ถึงสามครั้ง ท่านกลับใจ เริ่มต้นใหม่ และพยายามก้าวเดินต่อไป สุดท้าย พระเยซูเจ้าได้ทรงเลือกท่านให้เป็นหัวหน้านายชุมพบาลหรือประมุขพระศาสนจักร และท่านได้สละชีวิตของตนเพื่อพระองค์ แน่นนอน ตลอดช่วงเวลาดังกล่าวพระเยซูเจ้าทรงอยู่เคียงข้างท่าน ให้ความ และความช่วยเหลือที่จำเป็นสำหรับท่านเพื่อท่านจะสามารถก้าวเดินบนเส้นทางที่พระองค์ทรงเรียกท่านต่อไป

พี่น้องที่รัก พระเยซูเจ้าองค์เดียวกันประทับอยู่ท่ามกลางเรา ขณะที่เรามาชุมนุมกันในพระนามของพระองค์ในวันนี้ พระองค์ทรงเรียกเราแต่ละคนให้ติดตามพระองค์บนเส้นทางแห่งการสละตนเองนี้ เพื่อเราจะสามารถรักและรับใช้ผู้อื่นได้มากยิ่งขึ้น พระองค์จะทรงช่วยเหลือเราผ่านทางพระหรรษทานของพระองค์ และศีลมหาสนิทที่เราได้รับเข้ามาในตัวเราจะทำให้เราเป็นหนึ่งเดียวกันกับพระองค์และทำให้เราสามารถก้าวเดินบนเส้นทางสายนี้ด้วยความมั่นใจ **ขอพระเจ้าอวยพรพี่น้องทุกคน**